امرا... احمدجو:

مراقب غرور ملی‌مان باشیم

امرا... احمدجو، کارگردان سینما و تلویزیون، در گفت‌وگو با خبرنگار سینمایی ایرنا درباره تجاوز رژیم صهیونیستی به کشور گفت: ما در کشوری هستیم که سابقه تاریخی طولانی دارد و ابر قدرت جهان بوده؛ در این حمله، بحث تحقیر شدن در میان است. پس باید از این مسئله بپرهیزیم و نگذاریم تحقیرمان کنند.

وی افزود: همچنان که وقتی تیم ملی بازی می‌کند، رنگ قرمز و آبی فراموش می‌شود و غرور ملی اساس قرار می‌گیرد؛ با این حال جنگ به مراتب جدی‌تر و لرزاننده‌تر است.

این کارگردان با بیان اینکه هیچ‌کسی حق ندارد ما را تحقیر کند، بیان کرد: مقابله با صهیونیست‌ها و در خود نشکستن، جلوی تحقیر را می‌گیرد اما اگر احساس ضعف کنیم، تحقیر شده ایم و این بدترین حالت ممکن است؛ هیچ‌کسی حق ندارد ما را تحقیر کند.

کارگردان سریال «روزی روزگاری» تأکید کرد: ما در هشت سال جنگ، این را نشان دادیم که غرور ملی ما پیشاپیش می‌دَود. جنگ به هر دلیلی می‌آید، پس غرور ملی ما باید کار بکند.

احمدجو با اشاره به اینکه آرامش اجتماعی ما می‌تواند کارساز باشد، بیان کرد: یکی از دوستان می‌گفت تا صبح خواب به چشمانم نمی‌آید؛ درحالی‌که آن کسانی که باید، بیدار هستند و کار خودشان را انجام می‌دهند. مهم، آرامش اجتماعی و نشان دادن غرور به دشمن است که می‌تواند کارساز باشد و شرایط روحی ما را بهتر کند.

کارگردان سریال «تفنگ سر پر» درباره تأثیرات فضای مجازی در این اتفاق گفت: فضای مجازی به شدت می‌تواند منفی عمل کند، در این رصد کردن باید مراقب بود غرورمان را از دست ندهیم. هرگاه در تاریخ این نکته رعایت شده نتایج درخشان داشته؛ حتی با قبول شکست.

کارگردان فیلم «اخراجی‌ها»:

وقایع تاریخی و همدلی ملی درست ثبت شود

مسعود ده نمکی، نویسنده و کارگردان سینما، با اشاره به حمله اخیر و واکنش مردم، بر اهمیت ثبت درست وقایع تاریخی و همدلی ملی تأکید کرد و گفت: برخی جنگ را درست می‌نویسند، نه به درستی! امروز، بیش از هر زمان دیگر، باید وقایع تاریخی را درست نوشت و حماسه مردم را به‌گونه‌ای ثبت کرد که آیندگان از همدلی و ایستادگی ملت ایران آگاه باشند. وی ادامه داد: واکنش مردم به حمله اخیر دشمن، یادآور روزهایی است که صدام به عنوان مترسک جنگ بود، در حالی که قدرت‌های جهانی و تمام توان نظامی غرب پشت او قرار داشتند. اکنون نیز مردم ایران با مظلومیت، اما با اتحاد، پیام مهمی را به جهان مخابره می‌کنند؛ ایران متعلق به همه ایرانیان است و مردم خود برای ساختن آینده کشورشان تصمیم می‌گیرند، نه قدرت‌های خارجی! کارگردان «اخراجی‌ها» بیان کرد: این پیام نسل به نسل منتقل شده است، همان طور که پدرانمان در دوران ملی شدن صنعت نفت سختی‌های تحریم را تحمل کردند. برخی هنوز معتقدند که ملتی که توانایی ساخت ساده‌ترین ابزارها را ندارد، نیازی به پالایشگاه یا نفت ندارد؛ اما مسئله فراتر از این است. امروز جهان به سمت انرژی‌های پاک حرکت می‌کند و کشوری که بتواند به این فناوری دست یابد، آینده فرزندان خود را در حوزه انرژی تضمین کرده است. ده نمکی در پایان بر اهمیت ثبت این لحظات تاریخی تأکید کرد و از مردم خواست که وحدت خود را حفظ کنند تا دشمنان نتوانند به اهداف خود دست یابند.

او همچنین اشاره کرد: نسل امروز وظیفه دارد پیام مقاومت و استقلال را به آیندگان منتقل کند، همان طور که گذشتگان این رسالت را به دوش کشیدند.

گفت‌وگو با چهره‌های هنری مشهد درباره مقابله هنرمندان با حملات رژیم صهیونیستی

هنرمندان باید به آگاهی‌بخشی صحیح به مردم کمک کنند

آزیتا حسین‌زاده عطار

گزارش روز

این روزها که تجاوز رژیم غاصب صهیونیستی، حریم امنیت ملی ایران را نشانه گرفته و افکار عمومی را در شوک و اندوه فرو برده است، اهالی هنر و فرهنگ مشهد ساکت ننشسته اند. هنرمندان مشهدی از برجسته ترین چهره های هنرهای تجسمی تا تئاتر و مستندسازان و گرافیست ها، با خلق آثار اعتراضی، بیانیه های جمعی و کنش های نمادین تلاش کرده اند تا ضمن تقویت روحیه مقاومت به تبیین واقعیت های پشت پرده این تجاوز و بیدارسازی افکار عمومی بپردازند. آن ها باور دارند که در هنگامه این بحران سکوت هیچ کسی جایز نیست، چه برسد به هنرمندان که رسالتشان در این شرایط روشنگری است. این گزارش روایتی است از دغدغه ها، دیدگاه ها و تلاش های اهالی هنر مشهد درباره نقش هنر و هنرمند در خط مقدم جهاد تبیین و پاسخی از جنس هنر به تجاوزی نظامی که تنها بر آسمان ایران سایه نینداخت بلکه بار دیگر اهمیت روایتگری هنری و فرهنگی را به خاطرمان آورد.

برطرف کردن فضاهای منفی از مسئولیت‌های هنرمندان است

مهدی یک پسر از فعالان فرهنگی هنری شهر مشهد درباره نقش اهالی هنر در مقابله رسانه ای با تجاوز رژیم صهیونیستی می‌گوید: هنرمندان در زمینه اطلاع رسانی به مردم وظیفه دارند که در مسائلی که اکنون حساسیت روی آن هست به مردم در آرامش فضای عمومی و دانستن اخبار حقیقی کمک کنند و انتشار صحیح اخبار را هم برای رفع گزند انتشار اخبار دروغ عهده دار شوند.

وی ادامه می دهد: برطرف کردن فضاهای منفی که ذهنیت ها را در جامعه تخریب می کند یکی دیگر از مسئولیت های هنرمندان است که باید در راستای آن بسیار بکوشند و درباره برخی موارد که در طول تاریخ در جبهه مقاومت وجود داشته است شفاف سازی هایی را برای مردم انجام دهند.

ما هم به عنوان یک فعال فرهنگی نخودی در این آش همدلی می ریزیم و آنچه بر عهده مان به عنوان یک هنرمند است انجام می دهیم. این هنرمند مشهدی تأکید می‌کند: البته اکنون برای رسانه‌ای کردن برخی از اخبار باید کمی دقت داشته باشیم و حواسمان باشد که گاهی خبرهایی را در این شرایط اصلا نباید تشریح کرد.

با تولید گزارش‌های مردمی در شهر روشنگری می کنیم

مدیر انجمن سینمای جوان نیز معتقد است: در مواجهه با شرایط بحرانی کشور هنر و آدم های وابسته به فرهنگ و هنر بهتر از هر شهروند دیگری می توانند قدمت تاریخی مبارزه ایرانیان را برای تمامیت ارضی بگویند. آن ها هستند که می توانند بگویند در طول تاریخ به ایران چه گذشته است از دوره مغول ها و اعراب و هجوم اسکندر به ایران که ایران همیشه پایدار مانده است.

محمد مداح حسینی بر این نظر است که هنرمندان می توانند مفهوم وطن را که این روزها بیشتر از هر چیزی نگران آن هستیم، به ما نشان دهند. او می افزاید: در این باره خیلی تفاوتی ندارد فرد استاد دانشگاه باشد، هنرمند یا فرد عادی؛ هر کسی بیشتر به این نیاز دارد که این روزها در کنار هم و با هم و برای هم باشیم.

او تأکید می‌کند: این روزها پیام های افراد در فضای مجازی که آدم ها از شهر های مختلف که دیگران را به منزل خود دعوت می‌کنند و نگران کارهای روی زمین مانده هم میهنانشان هستند بسیار اتفاق زیبایی است. شاید در این فضای سرگشتگی و حس ناامنی بیشتر از هر زمان دیگری به حس مهربانی و همدلی یکدیگر نیاز داریم. ما به اینکه هیچ کسی در هیچ جای دنیا اندازه ما نمی تواند به فکر ما باشد باور داریم. ما در قبال این وطن و ایرانی بودنمان وظیفه داریم.

آن چیزی که مهم است این است که ما اگر یکدیگر را از دست دهیم ایران را هم از دست داده ایم. شاید بعضی ها با خودشان فکر کنند اگر الان مهاجرت کرده بودند یا به یک گوشه از دنیا رفته بودند شرایط بهتری داشتند اما من با خودم فکر می‌کنم که اگر خارج از کشورم بودم الان دلم پیش خانواده ام بود. او در صحبت هایش درخواستی از هنرمندان این شهر دارد: این روزها کمک کنیم که مردم بیشتر یکدیگر را دوست داشته باشند و بیشتر برای هم ارزش قائل باشند و بیشتر به آرامش یکدیگر فکر کنند.

این روزها هم دیر یا زود، خوب یا بد، می‌گذرد اما تاریخ ما را فراموش نخواهد کرد و امیدواریم که از این روزهای ما به شایستگی و بایستگی در کنار هم و آدم های مسئولیت پذیر، دوراندیش و عاقل یاد کند. از ما به ملتی یاد نکند که زمانی که مورد هجوم دشمن قرار گرفتیم، خودمان هم برای خودمان دشمن بودیم.

این فعال در زمینه سینما درباره رسالتی که خودش عهده دار است بیان می‌کند: یکی از کارهایی که ما در این حوزه کردیم تولید محتوا و آگاه سازی در زمینه این مقوله است. دشمن از طریق نیروهای داخلی اش ایجاد ترس و وحشت و بی انگیزگی می‌کند و تلاش دارد که با وحشت در فروپاشی ایران بکوشد و ما از طریق تولید محتوا توسط گروه های فیلم برداری و دوستانمان مقابل تلاش آن ها می ایستیم.

مداح حسینی توضیح می دهد: بچه های انجمن سینمای جوان این روزها در شهر می چرخند و گزارش های مردمی تهیه می‌کنند تا به ایجاد روحیه و آرامش مردم کمک کنیم. یکی دیگر از کارهایمان گفت وگو با کاسب هایی است که سعی می‌کنند در این روزها احتکار نکنند و کمک مردم از نظر اقتصادی باشند. ما همچنین در دانشگاه که تدریس می‌کنیم از طریق آگاهی سازی با تشکیل گعده های بحث و گفت وگو تلاش می‌کنیم هنرجویان و دانشجویانمان را نسبت به جایگاه وطن و داشته های تاریخی مان آگاه کنیم و این قبیل کارها را در این روزها بسیار انجام می دهیم.

پوستر این روزها نقش بسیار تأثیرگذاری ایفا می کند

سروش حیدری، مدرس دانشگاه و هنرمند شناخته شده مشهدی در زمینه گرافیک است. او می گوید: پوستر از آغاز به معنای اعلان خلق شد و الان موضوعی پیش آمده است که تجاوز به میهن ماست و فراتر از جنگ است. شاید آخر جنگ صلحی باشد، ولی آخر تجاوز باید پیروزی باشد. یکی از شاکله هایی که پوستر شکل گرفت برای جنگ بود، همان طور که در جنگ جهانی برای اینکه تبلیغات کنند چیزی به نام پوستر خلق شد تا بتوانند از طریق آن آگاهی رسانی کنند.

پوستر هایی مانند پرچم ایران، شیر و طرح های دیگر این روزها نقش بسیار تأثیرگذاری ایفا کرده اند. او درباره بهره مندی از رنگ های مخصوص این روزها در پوستر ها و رساندن مفاهیم از طریق آن ها توضیح می دهد: ما موضوعی به نام روان شناسی رنگ ها داریم که هررنگی بسته به حس و حالی که دارد می تواند در دنیا فراگیر شود. هر رنگی بر مبنای حس و حالی که دارد می تواند پیامی را به مخاطب انتقال دهد. رنگ قرمز همیشه هیجان داشته است. رنگ زرد همیشه مفهوم خطر داشته و سفید رنگ صلح است. سبز و آبی نشانه صلح و آرامش است. الان که وقت جنگ است و ما می خواهیم نشان دهیم که در حال مقابله با دشمن منحوسی هستیم باید دنبال آرامش مردممان هم باشیم و شرایطی را با رنگ ها ایجاد نکنیم که سبب استرس شود و نمادی برای آرامش هم میهنانمان هم باشد. رنگی مانند آبی که از خلیج فارس گرفته می شود و رنگ هایی مانند خاکی یا سفید می تواند در این راه مؤثر باشد برای اینکه مردممان بتوانند جهت درست تاریخشان را پیدا کنند.

سروش حیدری می افزاید: از زمان شروع جنگ فضای مجازی هایی را طراحی کرده ایم و با چند هنرمند گرافیکی همسو شده ایم و در حال تولید اثر برای یک پایگاه هستیم که اینجا ایستگاه صلواتی دائمی برای مناسبت های مذهبی دارد. ما بیشتر کارهایمان را با موضوع جنگ و قدس و این موارد داریم و کارها را در همین ایستگاه به نمایش می‌گذاریم.

او ادامه می دهد: فعلا با توجه به شرایط موجود فعالیتمان را به همین فعالیت محیطی محدود کرده ایم و این گونه است که مردم به این ایستگاه می آیند و برای حمایت از کارهای هنری ما در این ایستگاه صلواتی که بیشتر شبیه بنر و در راستای مقابله با رژیم اشغالگر اسراییل است با آن ها عکس می‌گیرند و تا جایی که می توانند آن را در فضای مجازی نشر می دهند. ما هم به محض اینکه اینترنت دوباره به شرایط عادی برگردد آثار هنری و فعالیت هایمان در این روزها را در فضای مجازی اطلاع رسانی خواهیم کرد.

خبر روز

اکران آنلاین ۵۰ فیلم تئاتر از آثار به یاد ماندنی کودک و نوجوان

پنجاه فیلم تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به صورت آنلاین و رایگان در سایت تیوال اکران می شود. به گزارش خبرگزاری مهر، مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری با توجه به تعطیلی موقت اجراهای نمایش و اهمیتِ حفظ آرامش و سلامت کودکان و نوجوانان، پنجاه فیلم تئاتر از آثار به یاد ماندنی را که در سال های دور و نزدیک در این مرکز اجرا شده اند به صورت آنلاین و رایگان نمایش می دهد. نمایش های «کارآگاه ۲» به نویسندگی و کارگردانی بهروز غریب پور، «افسانه های نو» به نویسندگی داوود کیانیان، طراحی و کارگردانی حسن دادشکر، «خاله مرجان خروس» به نویسندگی و کارگردانی مریم کاظمی، «روز عجیب» به نویسندگی جعفر مهیاری و کارگردانی پرستو گلستانی، «هدیه اسرارآمیز» به نویسندگی آتسا شاملو و کارگردانی میثم یوسفی، «دختر کدو تنبل» به نویسندگی شادی پورمهدی و کارگردانی علی پاکدست و مریم اقبالی، «آرزوهای موش کور» به نویسندگی سعید ابک و کارگردانی وحید نفر، «عموی عجیب بزرگ کوچیک من» به نویسندگی گیتا داوودی و کارگردانی ناصر آویژه، «کچل کفترباز» به نویسندگی نسرین خنجری و کارگردانی آزاده انصاری، «نون مثل نظم» کاری از عموهای فیتیله ای (علی فروتن، حمید گلی، محمد مسلمی و ناصر آویژه)، «مبارک و قالیچه پرنده» به نویسندگی و کارگردانی حامد زحمتکش از جمله این آثار به شمار می رود. کودکان، نوجوانان، خانواده ها و تمامی علاقه مندان می توانند این آثار را تا ۵ تیر از طریق سایت تیوال تماشا کنند.

یادداشت روز

پدافند روایی؛ یک الزام بنیادین ملی

لزوم بازتعریف جایگاه راهبردی هنر و هنرمند در مواجهه با تجاوز صهیونیستی

محمد جواد استادی
پژوهشگر مطالعات فرهنگی

تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی به خاک ایران، بار دیگر نگاه ها را از سطح تحرکات نظامی به اعماق جنگ نرم معطوف کرد. واقعیت این است که در دوران معاصر، هیچ درگیری ای صرفاً در میدان فیزیکی رخ نمی دهد. هم زمان با شلیک موشک ها، جنگ دیگری نیز در جریان است: جنگ روایت ها.

این جنگ، میدانی نامرئی اما اثرگذار است که نتیجه اش می تواند سرنوشت نبردهای سخت را نیز تغییر دهد. امروز، پیروزی در میدان نبرد بدون تسلط بر میدان روایت ممکن نیست. در جهانی که افکار عمومی، رسانه ها، شبکه های اجتماعی و نهادهای فرهنگی نقش تعیین‌کننده ای در داوری و قضاوت نسبت به منازعات دارند، کسی که روایت غالب را در اختیار بگیرد، بر ذهن و در نهایت بر معادلات سیاسی سلطه می یابد. در این زمینه، هنر و هنرمند جایگاهی راهبردی دارند. هنر صرفاً ابزاری برای زیبایی آفرینی یا احساس برانگیزی نیست، بلکه رسانه ای چندلایه است که قادر است در زمان کوتاه، محتوایی پیچیده را به مخاطبان گسترده منتقل کند. در دل بحران ها، هنر می تواند از روایت مسلط دشمن پرده بردارد، وجدان جهانی را بیدار کند و با خلق آگاهی اجتماعی، به تحکیم جبهه داخلی و تقویت روحیه مقاومت یاری رساند.

رژیم صهیونیستی سال هاست که از ابزار هنر و رسانه برای بازتولید یک تصویر وارونه از واقعیت بهره می برد. استفاده از سینما، مستند، پویانمایی و گرافیک برای مظلوم نمایی و مشروع سازی خشونت، بخشی از سازوکار تثبیت روایت جعلی این رژیم است. پیش از آنکه موشکی به هدف برسد، روایتی در ذهن ها فرود آمده است. این دقیقاً همان نقطه ای است که هنرمندان و نهادهای فرهنگی کشور باید به آن ورود کنند. سؤال کلیدی اینجاست: در مواجهه با این تجاوز آشکار، روایت ایران چیست و چه کسی آن را روایت می کند؟ اگر پاسخ این پرسش، مبهم یا ضعیف باشد، روایت دشمن جای آن را خواهد گرفت. هنر، ابزاری توانمند برای پاسخ به این پرسش است. هنرمند با اثر خود روایت می سازد؛ روایتی از مظلومیت، ایستادگی، واقعیت و حقیقت. هنرهای تصویری، سینما، تئاتر، موسیقی، ادبیات و رسانه های نوین می توانند بستر روایت های گوناگون از مقاومت باشند. از طراحی یک پوستر تا ساخت یک فیلم مستند کوتاه، از اجرای نمایش خیابانی تا تولید محتوای دیجیتال، همه این ها ظرفیت هایی برای روایت ایران در این نبرد نابرابر است. نکته مهم آن است که این ظرفیت ها تنها زمانی اثرگذار خواهند بود که در چارچوب یک راهبرد جامع فرهنگی سامان یابند. تجربه جنگ های اخیر در سطح منطقه، نشان داده است که هر جا جبهه مقاومت توانسته در کنار مقاومت میدانی، میدان روایت را نیز به درستی مدیریت کند، موفقیت ها تثبیت شده اند. پیروزی با درک عمومی قرار گرفتن قدرت نظامی و تسلط بر ادراک عمومی ممکن و پایدار می شود. از این رو، لازم است نهادهای فرهنگی، دانشگاه ها، رسانه ها و نخبگان هنری با رویکردی هماهنگ، در خط مقدم این جبهه نرم قرار گیرند. حمایت هدفمند از آثار هنری متعهد، سازمان دهی پویش های هنری با مخاطب جهانی، ترجمه آثار تأثیرگذار به زبان های زنده دنیا و بهره‌گیری از ظرفیت هنرمندان ایرانی متناسب با فضا و مخاطب خارج از کشور، بخشی از اقداماتی است که می تواند به شکل‌گیری یک جبهه منسجم روایت محور کمک کند. در این میان، نسل جدید هنرمندان ایرانی، به ویژه فعالان فضای دیجیتال، می توانند نقشی سرنوشت ساز ایفا کنند. آنان ابزار، زبان و مخاطب را می شناسند و اگر با روایت درست تغذیه شوند، می توانند تبدیل به مؤثرترین سربازان جنگ روایت ها شوند. از سوی دیگر، باید به یک حلقه فراموش شده اما حیاتی توجه داشت: نقش هنر در دیپلماسی عمومی. روایت های هنری ایران اگر به زبان های جهانی ترجمه و با شبکه های مردمی همراه شوند، می توانند افکار عمومی دنیا را تحت تأثیر قرار دهند. هنری که از بطن تجربه های زیسته مردم برخیزد و با ظرافت جهانی عرضه شود، می تواند حتی در دل مخاطبان بی طرف نیز اثرگذار باشد. اینجاست که رسانه های فراملی، جشنواره ها و پلتفرم های جهانی نباید نادیده گرفته شوند. نباید فراموش کرد که دشمن در حال روایت سازی مستمر است. هر تأخیر، هر سکوت، هر بی برنامگی، مساوی است با واگذاری میدان به دشمن. روایت، همان قدر مهم است که دفاع فیزیکی؛ و بی تردید، تقویت میدان روایت، پشتیبان جدی میدان نبرد خواهد بود.

در پایان، باید گفت: دفاع از حقیقت، رسالت هنر است؛ و در دورانی که حقیقت در محاصره روایت های ساختگی است، هنر بیش از هر زمان دیگری وظیفه دارد که صریح، دقیق، متعهد و جهانی سخن بگوید. اکنون لحظه ای حساس برای فرهنگ و هنر ایران است؛ لحظه ای که در آن، هنرمند می تواند یا به حافظه ملت خدمت کند، یا سکوتش را تقدیم به روایت دشمن؛ و ما می دانیم که سکوت، هیچ‌گاه بی طرف نبوده است.